

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-901-00211
Den 4. december 2013

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 7. november stillet følgende spørgsmål nr. 42 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Udvalget.

Spørgsmål nr. 42 (alm. del)

Vil ministeren kommentere henvendelsen fra Foreningen af lodsejere i Nationalpark Skjoldungelandet i forbindelse med foretrædet for Miljøudvalget den 7. november 2013, jf. MIU alm. del -bilag 61? I den forbindelse bedes ministeren forholde sig til foreningens bekymringer vedr. muligheden for at regulere offentlighedens adgang til private lodsejeres arealer, muligheden for lodsejeres repræsentation i styregruppen for nationalparken og mulighederne for at afvikle en nationalpark, hvis forudsætningerne senere ændres for de private lodsejeres områder i nationalparken.

Svar

Indledningsvist vil jeg bemærke, at nationalparkloven blev vedtaget med bred opbakning fra alle Folketingets partier, med undtagelse af Enhedslisten. Der har været tilsvarende opbakning ved oprettelsen af de første tre nationalparker. I loven er der lagt vægt på, at danske nationalparker skal fremme en bred vifte af formål som natur, landskab, kulturhistorie, friluftsliv, formidling, undervisning, forskning og lokalsamfundets udvikling. Det vigtigste formål er at styrke og udvikle naturen, men nationalparkerne har også et lokalt sigte, hvor befolkningens medejerskab er vigtigt for en velfungerende nationalpark, og hvor der lægges vægt på befolkningens muligheder for fortsat at bo og drive erhverv inden for nationalparkens grænser.

Det er i nationalparkloven et grundlæggende vilkår, at der gælder samme lovgivning inden for som uden for en nationalpark. Der kommer således ikke nye restriktioner for lodsejerne ved, at deres ejendom bliver en del af en nationalpark. Mulighederne for at regulere offentlighedens adgang vil ligeledes være de samme inden for en nationalpark som udenfor og reguleres af regler i naturbeskyttelsesloven og den tilhørende adgangsbekendtgørelse, samt i mark- og vejfredsloven.

Efter nationalparkloven oprettes en nationalpark ved, at miljøministeren udsteder en bekendtgørelse. Nationalparkens bestyrelse udpeges af miljøministeren. Formanden vælges af ministeren, mens de øvrige medlemmer udpeges af ministeren efter indstilling fra en række organisationer og myndigheder. Valget af organisationer skal afspejle interesserne i den enkelte nationalpark, og der

tilstræbes en balance mellem naturbeskyttelses- og benyttelsesinteresser. Hvilke organisationer, der skal repræsenteres, vil således afhænge af parkens karakter. Når jeg modtager en ansøgning fra kommunerne, vil jeg tage stilling til, hvordan lodsejerne skal være repræsenteret. Sammensætningen vil fremgå af miljøministeriets høringsmateriale, der sendes i 16 ugers høring forud for en eventuel oprettelse.

Ser man på de tre eksisterende nationalparker i Thy, Mols Bjerge og Vadehavet, er der stor forskel på sammensætningen af de tre bestyrelser, netop fordi de tre områder er meget forskellige. Udover formanden kan bestyrelsen have op til 12 medlemmer plus et eller to medlemmer, som indstilles af det lokale nationalparkråd. Medlemmerne skal så vidt muligt have lokal tilknytning. Det er forudsat i nationalparkloven, at den samme organisation ikke vil blive bedt om at indstille mere end et medlem.

Det er vigtigt at understrege, at det er frivilligt for den enkelte lodsejer i nationalparken, hvor meget man ønsker at deltage i drift og udvikling af nationalparken. Nationalparkbestyrelsen har ingen tvangsbeføjelser overfor lodsejerne i nationalparken. Nationalparkens udvikling bygger på frivillighed, inddragelse og konsensus.

Nationalparkloven indeholder ikke regler om fremgangsmåden ved nedlæggelse af en nationalpark. Lovens § 36 beskriver dog, hvad der ved en nedlæggelse skal ske med nationalparkfondens værdier, og af lovens bemærkninger fremgår det, at der ved en nedlæggelse skal følges samme procedure som ved oprettelse. Det fremgår ikke af nationalparkloven eller bemærkningerne hertil, hvad der kan begrunde nedlæggelse af en nationalpark.

Ida Auken

/

Peter Ilsøe